

דף נז.

עין משפט א.

יו"ד סימן רטז סעיף א

א. אמר קונם פירות האלו עלי אסור גם בחילופיהן ובגידוליהן^ע וכ"ש במשקין היוצאין מהן, וכן אסור בגידולי גידוליהן^פ אבל בחילופי חילופיהן מותרים^צ.

ב. אם הוא דבר שזרעו כלה גידולי גידוליו מותרים^ק. וכן הדין אם לא אמר "האלו" אלא היו לפניו ואמר קונם הם עלי.

הגה: ה"ה אם אמר פירות פלוני^ר או פירות מקום פלוני הם קונם עלי הוי כאילו אמר "אלו".

עין משפט ב.

יו"ד סימן רטז סעיף ב

ג. אם אמר קונם מה שאני אוכל או טועם מהם^ש, אם הוא דבר שזרעו כלה כגון חטים^ח וכיוצא מותר בחילופיהן ובגידוליהן, ואם הוא דבר שאין זרעו כלה אסור בחילופיהן ובגידוליהן.

ואין זרעו כלה כשזרעין אותו כגון שומים ובצלים אז אף גידולי

ע. ממשנה נדרים נ"ז ע"א והיינו שהחליפם בדבר אחר אסור אותו דבר, ודוקא למחליף אסורים, אבל לאחר מותרים. וכן אם החליפם אחר מותר לנודר, כ"כ הרא"ש, אבל הר"ן אוסר בכל ענין. ש"ך ס"ק א'.

פ. היינו שאין זרעו כלה, והב"ח כתב דהרמב"ם והרא"ש והטור לא אסרו גידולי גידוליהן אלא בקונם מה שאני אוכל או טועם מהן והכי נקטינן עכ"ל הב"ח, אבל הט"ז והש"ך חולקין עליו ופסקו כהמחבר.

צ. כתב הט"ז דבאשרי בפי' הנודר מן הירק כתב בפסקיו דגם בחילופי חילופין אסור, ותימה על הב"י שלא ראה הרא"ש זה, ובנה"כ כתב דט"ס בדברי הרא"ש.

ק. אבל הגידולין עצמן אסורין, ומה שלא מתבטל האיסור בגידולין שרכו עליהן, משום שזה דבר שיש לו מתירין ואינו בטל ברוב. ש"ך ס"ק ג'.

ר. היינו של איש פלוני, אבל של מין פלוני לא מיתסר בחילופיהן ובגידוליהן, כן הוא בר"ן. ש"ך ס"ק ד'.

ש. שם במשנה נ"ז ע"א.

ת. וה"ה פירות האילן, הגהות דרישה בשם מהרש"ל. ש"ך ס"ק ה'.

גידוליהן אסורים^א, וכן המשקין היוצאין מהם. ה"ה אם אמר קונם פירות אלו על פלוני אסור אותו פלוני בחילופיהן ובגידוליהן.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רמז סעיף ג.

ג. ד. אמר לאשתו קונם מעשה ידיך עלי אסור בחילופיהן ובגידוליהן^ב. אבל אמר קונם שאני אוכל או שאני טועם^ג ממעשה ידיך מותר בחילופיהן ובגידוליהן בדבר שזרעו כלה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רב סעיף כא

כא. טז. האומר לאשתו מה שאת עושה קונם ואיני נהנה ממנו עד הפסח, מה שעשתה לפני הפסח מותר לו ליהנות ממנו אחר הפסח. אבל אם אמר לה מה שאת עושה עד הפסח קונם שאיני נהנה ממנו אסור לו ליהנות לעולם ממה שעשתה לפני הפסח^ד.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רב סעיף כב

כב. יז. אמר לאשתו קונם שאת נהנית לי מהיום עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג, הלכה לפני הפסח אסור ליהנות ממנה עד הפסח, ואפי' לא הלכה אסור לו ליהנות ממנה עד הפסח שמא תלך אח"כ ויעבור למפרע^ה.

א. ואין אומרים האיסור בטל ברוב כיון שיש לו מתירין ע"י התרה, ובזה מתורץ מדוע לא יהיה מותר מטעם זה וזה גורם. ט"ז ס"ק ו'.

ב. ולא הוי דבר שלא בא לעולם שאוסר מעשה ידי אשתו לאחר שתעשה דדבר שיש בו ממש הוא והידים איתנהו בעולם. ובגידוליהן היינו שנתנו לה פירות בשכר מעשה ידיה או נטעה אילן.

ג. שם במשנה נ"ז.

ד. ממשנה שם בדף נ"ז ע"א.

ה. אוקימתא דר' אבא אליבא דר"י שם בדף ט"ו ע"א.

דף נז:

עין משפט א.

יו"ד סימן רב סעיף כג

בג. אמר לה: קונם שאת נהנית לי עד החג, אם תלכי לבית אביך עד הפסח, אסור ליהנות מיד. ואם הלכה לפני הפסח ונמצא מהנה אותה, הרי זה לוקה ואסורה בהנייתו עד החג. ומותרת לילך לבית אביה משהגיע הפסח.

יו"ד סימן רצד סעיף כב

בב. ל. הברוך ענף מלא פירות והפסיקו מעיקר האילן, וכן אילן זקן שנעקר ובו פירות ושתלו במקום אחר או שלקח ענף מלא פירות מאילן זקן והרכיבו בילדה, אם נתוסף בפרי עד שאין בפרי הראשון שהוא היתר מאתים חלקים על התוספת, אסורים¹ כל הפירות ואם לאו מותרים. אבל אם הרכיב ענף מלא פירות של ערלה בתוך אילן זקן, הפירות של הענף אסורים לעולם אפי' גדלו הרבה².

יו"ד סימן רצו (כלאי הכרם) סעיף יח

יח. בצל שנטעו בכרם ואחר כך נעקר הכרם, ואחר כך צמחו בצלים מן העיקר הנטוע אף על פי שרכו הגידולים על עיקרו במאתים הרי אותו העיקר באיסורו, שאין גידולי היתר מעלין את העיקר האסור.

1. ממשנה ה' פ"ק דערלה.

2. שאין גידולי היתר מבטלין האיסור. ש"ך ס"ק ל"ג.